

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Poposesc iar lângă voi cuvânt, iar Duhul Sfânt al cuvântului Meu vă încălzește la pieptul Meu rănit de dorul Meu cel pentru voi, căci voi sunteți Ierusalimul Meu cel dorit și atât de dorit de tot omul care s-a născut din om, de când Eu, Domnul, l-am făcut pe omul cel întâi zidit și până la voi, cei ce sunteți poporul Meu de azi, poporul cel din vremea venirii cuvântului Meu peste pământ după două mii de ani de la arătarea Mea trup între oameni vreme de treizeci și trei de ani, iar pentru cei necredincioși, vreme de trei ani și jumătate. Amin.

O, poporul Meu, întăresc la iese pe cei ce-Mi aduc la tine cuvântul Meu. Vreau să-ți dau putere de duh și de suflet și de trup, că Eu mereu ți-am dat ca să poți pentru Mine, fiindcă Eu fără voi, cei din trup, chiar dacă sunteți așa de micuți, nu pot nimic pe pământ. Nu pot pe pământ cu cerul, că pământul este plin de desfrânare, căci trupul pofteste împotriva duhului, că omul pofteste de pe pământ și nu din cer, și că antichrist nu se mai satură să-l momească pe om, cu fața lui cea ascunsă, și chiar dacă și-ar scrie pe el numele, tot n-ar mai fugi omul de el, că e bolnav omul după toate cele din iad și n-am doctor pe pământ care să ia iadul de pe pământ și să-l așeze apoi pe om în rai.

V-aș lua pe voi și aș trece cu voi din loc în loc peste pământ pentru ca să Mă arăt mai mult cu semnul venirii Mele, cu viața Mea trăită în om. M-aș duce cu voi să rostesc morții și iadului să-și închidă gura și să dea înapoi pe morții lor, dar Eu, Domnul, am milă de voi și dau să vă întăresc duhul și trupul ca să puteți pentru Mine, și apoi, mai mult și mai mult să vă dau întărituri cerești ca să puteți pentru lume, căci lumea a ajuns la sfârșit încă de pe când Eu am judecat-o pe ea și pe stăpânitorul ei prin venirea Mea cea cu trupul între oameni acum două mii de ani.

Omul îngâmfat din lume zice că voi aveți duh de mândrie, dar dacă aș face cu voi semne despre care nu s-a mai auzit, ce ar mai zice omul care face atâtea minuni cu care să-l tragă pe om din calea pe care stau Eu cu cei ce sunt ai Mei? Iar de el nu mai zice că este mândru, și își zice drept și își zice deștept și își zice că Mă are de Dumnezeu pe Mine, Cel smerit pe pământ și în cer. Aș face de lângă voi și din voi semne mari, văzute și auzite de ochii și de urechile celor de pe pământ, dar Eu după ce am lucrat pe cele mai presus de fire între oameni, M-a luat poporul cel în mijlocul căruia M-am arătat și M-a răstignit pe cruce ca pe cei răufăcători. Minunile pe care Eu le lucrez azi cu voi sunt cu mult mai mari decât toate câte s-au auzit despre Dumnezeu pe pământ, fiilor din vremea acestui sfârșit. Eu n-am vorbit cu nimeni între oameni cum vorbesc cu voi. N-am vorbit nici cu Adam, nici cu Cain, nici cu Noe, nici cu Moise, nici cu David, nici cu Zaharia, nici cu Ioan Botezătorul, nici cu apostolii așa și atât cât vorbesc cu voi, fiindcă așa minune n-a fost de când e veacul și nici nu va mai fi alta decât împărăția Mea în om în chip desăvârșit, curând, curând, și apoi cerul pe pământ, iar Eu, în mijlocul dumnezeilor, Dumnezeu adevărat și mult slăvit între oameni pentru judecata lor, pentru mântuirea lor, iar când Mă voi arăta cu toată slava Mea, se vor cutremura toate.

Este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: *«După strâmtorarea acelor zile soarele și luna și stelele se vor întuneca și nu vor mai lumina și vor cădea din cer, căci se vor zgudui puterile cerurilor, și apoi, semnul Fiului Omului, la a Cărui arătare vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind cu putere și cu slavă multă peste pământ, și se vor cutremura toate»*, precum este scris. Atunci, din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, îngerii Mei vor aduna pe cei aleși ai Mei în ziua când nimeni nu se va aștepta. O, Eu, Domnul, voiesc să am ce aduna, poporul Meu, și vreau să Mă vestesc, că Eu de

aceea grăiesc pe pământ. Grăiesc ca să-Mi vestesc venirea și ca să vă gătesc mereu, mereu pe voi, și să strălucesc cu voi peste pământ de șapte ori mai tare decât soarele, și dintre voi să ies spre oameni ca Mirele din iatacul Său, fiindcă în voi și între voi Eu Îmi am sălașul, și mult au așteptat sfinții această vreme a întoarcerii Mele între oameni, și se uită la ea și la voi, și stăruiesc sfinții înaintea Tatălui pentru Mine și pentru voi, ca să biruiască Mielul Tatălui și turma Sa cea mică de la sfârșitul venirii Fiului Tatălui pentru biruința sfinților Săi. Amin.

Ierusalime sfânt, te privesc sfinții, fiule mic, iar tu să fii slugă credincioasă și înțeleaptă, ca să dau Eu prin tine hrană la timp celor ce Mă iau de la tine de hrană și să Mă întind cu masa Mea din mijlocul tău, căci sunt milostiv, poporul Meu, iar tu ești sluga Mea, copilul cel mic care împarte pe cele ale Tatălui, și fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul o va afla făcând așa, că peste toate avuțiile Sale o va pune. Și iată, Stăpânul nu întârzie, și vine ca să adune pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, iar slugile necredincioase care zic că Eu întârzii și care se dau la mâncări și băuturi bătând pe cei ce nu vor tot așa să facă, veni-va Stăpânul în ceasul pe care nu-l cunoaște sluga și îi va nimici dregătoria și o va da pe ea cu cei fățarnici, căci n-a vegheat pentru venirea Stăpânului ei.

O, poporul Meu, biserica din lume este numai fățarnicie prin cei ce o stăpânesc pe ea. Cum să facem, oare, să-i dăm trezirea, să-i dăm învierea, așa cum i-am dat-o Eu celei azi pomenite în duh de biserică prin rânduiala părinților sfinți? Cum să facem, oare?

Iat-o pe Maria Egipteanca. Rugăciunea ei către mama Mea Fecioara a luat-o pe ea și a înviat-o pe ea, căci ea a crezut în Dumnezeu, și apoi s-a trezit și L-a iubit cu multă înviere în inima ei cea plină de căință și de durere după vindecarea ranelor Mele făcute de ea. O doare pentru lume pe ea, și îi plânge duhul în cer după omul cel pierdut în desfrânări, și stă în genunchi înaintea Tatălui rugându-se pentru Mine, Mielul Tatălui, ca să biruiesc peste lume cu turma Mea cea mică, cu tine, poporul Meu de azi, în care Eu stau cuvânt de înviere peste lume. Se roagă această sfântă la Tatăl și zice așa:

– *Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, Doamne, și cei necredincioși se vor întoarce la Tine, așa cum m-am întors eu și am urmat pe Fiul Tău Cel neispitit de păcat, și Care m-a ajutat prin mijlocirea Maicii Sale la rugăciunea mea cea cu durere multă în ea. Fă minune nemaiauzită și ia de pe pământ duhul desfrânării care arde în trupul omului foc nestins, foc mistuitor ca să nu mai rămână nimic din om. Dar Tu, Cel ce prin Fiul Tău Cel preaiubit, prin Care l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Sa, l-ai făcut la sfârșit din nou pe om născându-l pe El din Fecioară între oameni și purtând trup omenesc pe pământ, fă Tu, ca un Tată mare în cer și pe pământ, fă Tu prin Fiul Tău Cel ce S-a răstignit pentru păcatele oamenilor, fă să strălucească pe pământ și peste om lumina dumnezeirii Tale, taina Fiului Tău întru venirea Sa cea plină de taină, cuvântul Său care înviază pe cei morți cu trupul și cu duhul, Tată al sfinților.*

Eu după ce m-am lepădat de păcat n-am mai voit nici să văd lumea în care arde păcatul și tot omul din ea, și am primit darul pocăinței și lacrima lui cea plină de iubire pentru Fiul Tău Cel ce a murit pe cruce din pricina păcatelor neamului omenesc. M-a durut în toată viața trupului meu trupul și sufletul și duhul pentru chinul Fiului Tău în vremea crucii Lui, iar El mi-a dat îngeri care să-mi slujească luptei mele pentru dragostea de Fiul Tău și de sfinții Lui care ca și mine s-au luptat să se lepede de diavol și să se dea lui Dumnezeu, Cel ce l-a zidit din pământ pe om.

Mi-a fost atât de dor să grăiesc din Tine peste cei ce duc pe spatele lor cel micuț și plâpând calea cea cu greu pe ea a venirii Fiului Tău cuvânt pe pământ, că Tu ești un Dumnezeu așa de mare, iar ei sunt tare, tare slăbuți, tare îndurerați, tare doritori de odihnă după greu, că Tu ești povara lor cea greu de purtat, și Tu ai un popor care așteaptă de la ei puteri și mângâieri, și iarăși puteri, iar Tu le știi lor povara și plângi cu sfinții de mila lor, și în cea mai desăvârșită taină Tu, Tată, le dai lor har ca să poată ce ai Tu de putut în vremea aceasta prin Fiul Tău Cel iubit, Care a binevoit întru ei pentru a Sa venire, Tată Savaot. Trupul meu cel ceresc stă

îngenuncheat de iubire pentru ei înaintea Ta, și Îți cer pentru ei mult cer, multă biruință din ei asupra diavolului care ține lumea în întunericul ei. Fă din ei lumina Ta, lumina lumii, Tată, căci ei sunt cu trupul. Dă oamenilor de pe pământ har din har, prin poporul Tău cel de acum. Fă neamul omenesc să se întoarcă la Tine și la dragostea de Tine și să sfințească numele Tău pe pământ ca și în cer.

Întinde-Ți cortul împărăției Tale peste pământ, Tată al sfinților, și prin Fiul Tău Cel plin de mântuire a lumii varsă-Ți apele vieții peste toată făptura, dar ajută-i pe cei mici ai Tăi să Te poată vesti de la marginile cerurilor până la celelalte margini, ca să Te faci cunoscut făpturii omenesti de Stăpân din veci și până-n veci și să știe că numai Tu ești Stăpânul. Dar știe, oare, neamul oamenilor care sunt marginile cerurilor? O, dă-le, Doamne, oamenilor cartea venirii Tale, iar ei să o ia și să citească în ea și să ia din ea lumina Ta și să crească în ei legile sfințeniei, ca să priceapă cartea Ta, Doamne, și să înțeleagă din ea marginile cerurilor. Amin. Aceasta este ruga mea înaintea Ta în ziua mea de sobor între sfinții Tăi, care mijlocesc la Tine pentru înnoirea făpturii, pentru viața veacului ce va să fie pe pământ după învierea morților și după mult așteptata Ta venire însoțită de toți sfinții Tăi apoi, în slava Noului Ierusalim, cetatea cea sfântă, lucrătoare din cer și de pe pământ, ca să biruiască prin ea Mielul Tău, Domnul Iisus Hristos, și cei împreună cu El, care au biruit și biruiesc prin Sângele Lui și prin cuvântul mărturiei lor acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

– Eu acum îmbrățișez pe sfinții Mei, poporul Meu, și cu ei te îmbrățișez pe tine, cel așteptat de sfinți. Așează-te tot mai în veghe ca să înțelegi tu taina care te poartă pe tine în ea și ca să nu fii ca pe pământ, și să fii ca în cer, Ierusalime.

Binecuvântată să fie de Domnul Dumnezeuul tău ieșirea ta acum pentru vestirea Mea cu tine în mijlocul lumii. Te voi acoperi în norii slavei Mele, dar te voi vesti că ești al Meu și că pot peste tine și că sunt în tine și cu tine. Binecuvântată să fie lumea care va da să te vadă și să te urmeze înspre Mine cu calea sa. Binecuvântați să fie cei ce te vor vesti cu Mine pe tine ca să audă neamurile petrecerea lui Dumnezeu cu tine. Binecuvântată să fie călătoria ta și vestirea Mea și a ta între oameni, că Eu pentru Mine și pentru tine fac cale tare prin lume, fiindcă se apropie cu multul slava Mea cu tine și învierea multora și răscumpărarea făpturii, Ierusalime român, că mare, mare este taina pământului român și plata lui de la Dumnezeu prin coborârea Mea pe el acum, la sfârșit de timp. Amin.

Pace ție, Ierusalime român! Fac cale, Eu, Domnul, pentru Mine și pentru tine, și fac cale mulțimilor spre Noi ca să ia lumină din lumina Mea cea care este pururea cu tine pentru ca să ia lumea calea spre Dumnezeu și să nu rămână ea în întunericul ei. Amin.

Pace ție, poporul Meu, și lasă-te întru slava Mea de peste tine, căci Eu pentru viața ta le spun și duhurilor rele „Pace vouă!“, ca să poți tu să străbați prin întuneric, iar întunericul să se tragă în lături, căci lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o. Amin.

«Fiți copii dulci, fiți copii frumoși și stați într-un duh cu toții, căci am cârmă din cer și de pe pământ între voi», vă zice vouă Tatăl.

Iar Eu, Fiul Său, vă spun: fiți frumoși, căci fericirea aceasta este a celor ce poartă slava venirii Mele cu sfinții, frumusețea slavei Domnului în omul care are în trupul său pe Duhul Sfânt, Mângâietorul făpturii, Mângâietorul tău, poporul Meu, pacea ta și frumusețea ta cea de la Mine, Ierusalime sfânt. Amin, amin, amin.

31-03/13-04-2003